

วิจารณ์ผลการทดลอง

5.1 อิทธิพลของตัวแปรต่าง ๆ ในการเผาไหม้

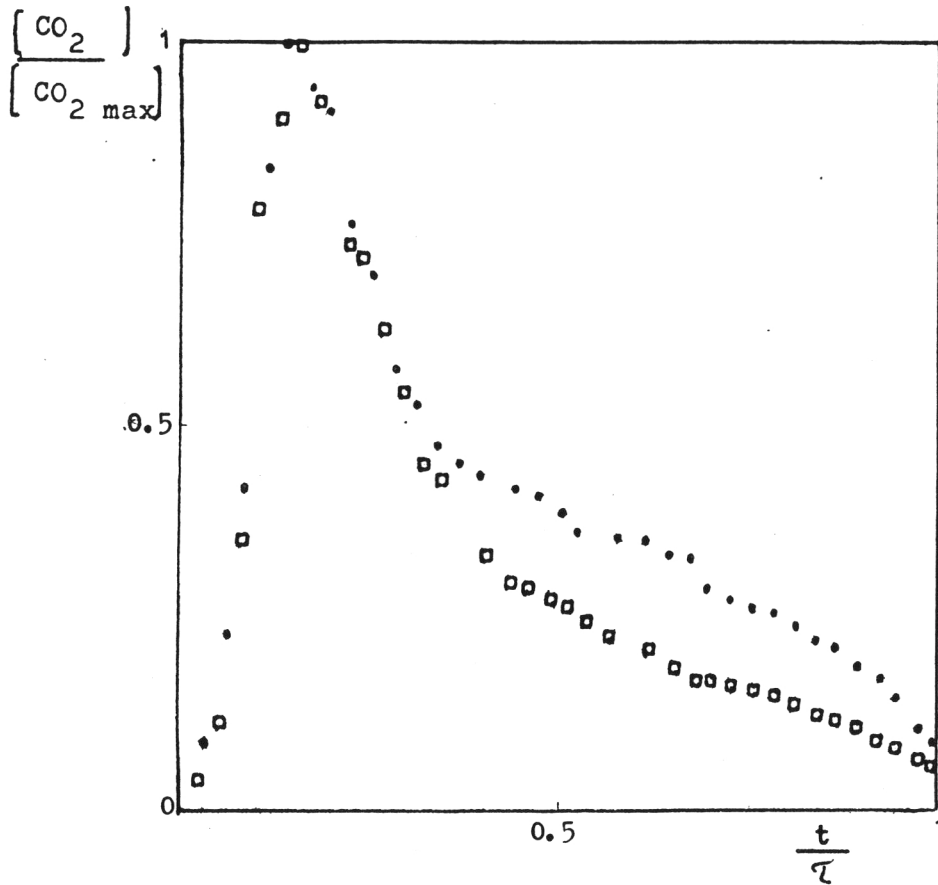
5.1.1 ลักษณะของอากาศเข้า

การปรับลักษณะของอากาศเข้า ก็คือ การปรับอัตราการผ่านของอากาศ

H. Kreisinger, F.K.Ovitz และ C.E. Augustine (12) อธิบายว่า ถ้าเพิ่มอัตราการผ่านอากาศ ค่าสูงสุดของก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์จะมีความมากขึ้นจากเดิมเล็กน้อย และค่าลดอัตราการผ่านอากาศ ก็จะมีผลให้ค่าสูงสุดของก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ที่เกิดขึ้น ต่ำลงกว่าเดิม ผลจากการทดลองจะเห็นว่า สอดคล้องกับ Kreisinger คือ เปรียบเทียบกับเชื้อเพลิงชนิดเดียวกันที่มีปริมาณเท่ากัน ค่าสูงสุดของความเข้มข้นของ ก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ที่เกิดขึ้น เมื่อให้อากาศอยู่ในลักษณะปิดหมดจะน้อยกว่าเมื่อช่องอากาศอยู่ในลักษณะ เปิดครึ่งหนึ่ง และน้อยกว่าเมื่อช่องอากาศ เปิดเต็มที่ กล่าวคืออัตราการเผาไหม้ที่สมบูรณ์จะขึ้นอยู่กับปริมาณของอากาศที่ใหม่มากเกินไป (excess air)

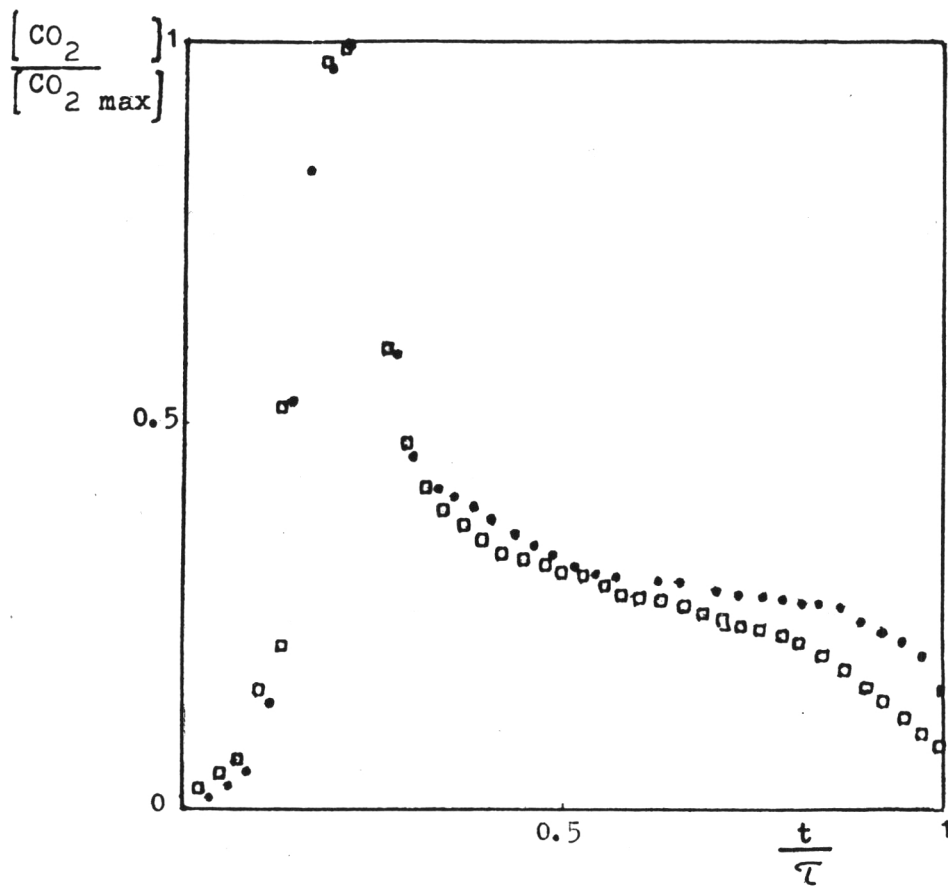
เมื่อลักษณะของช่องอากาศเข้าอยู่ในลักษณะต่างกัน มีผลให้อุณหภูมิอากาศร้อนที่ออกจากปล่องต่างกัน คือ เมื่อช่องอากาศเปิดเต็มที่ อากาศจะเข้าได้มาก จึงทำให้อัตราการเผาไหม้ในห้อง เผาไหม้สูงขึ้น อุณหภูมิของอากาศร้อนที่ออกจากปล่องจึงสูงกว่า เมื่อช่องอากาศ เปิดครึ่งหนึ่งและปิดหมด และอากาศที่เข้าได้มากกว่านี้ยังนำความร้อนของอากาศร้อนออกจากปล่องได้มากกว่าด้วย

พิจารณาจากรูป 5.1 และ 5.2 จะเห็นว่า ลักษณะการเผาไหม้ของเชื้อเพลิงชนิดเดียวกัน ปริมาณเท่ากันแต่ลักษณะช่องอากาศต่างกัน การเผาไหม้จะคล้ายกัน แต่จะเริ่มต่างกันเมื่อเวลาการเผาไหม้ผ่านไปร้อยละ 30 ของเวลาการเผาไหม้ทั้งหมด หรือเมื่อเชื้อเพลิงเผาไหม้ไปประมาณร้อยละ 50 ของเชื้อเพลิงทั้งหมด ทั้งนี้เพราะในขณะนั้นอุณหภูมิของเตาถึงจุดสูงสุด และปริมาณของอากาศที่ไหลผ่านเตามีอัตราามากที่สุดตามลักษณะของช่องอากาศที่ควบคุมได้ ลักษณะการเปิด

รูปที่ 5.1 แสดงการเผาไหม้ของถ่านไม้ 10 กิโลกรัม ในรูปของ $\frac{[CO_2]}{[CO_2 \text{ max}]}$ กับ $\frac{t}{\tau}$ เมื่อ

- - ลักษณะของอากาศปิดหมด
- - ลักษณะของอากาศเปิดครึ่งหนึ่ง

รูปที่ 5.2 แสดงการเผาไหม้ของลิกไนต์ 10 กิโลกรัม ในรูปของ $\frac{[CO_2]}{[CO_{2,max}]}$

กับ $\frac{t}{\tau}$

เมื่อ

- - ลักษณะของอากาศปิดหมด
- - ลักษณะของอากาศเปิดครึ่งหนึ่ง

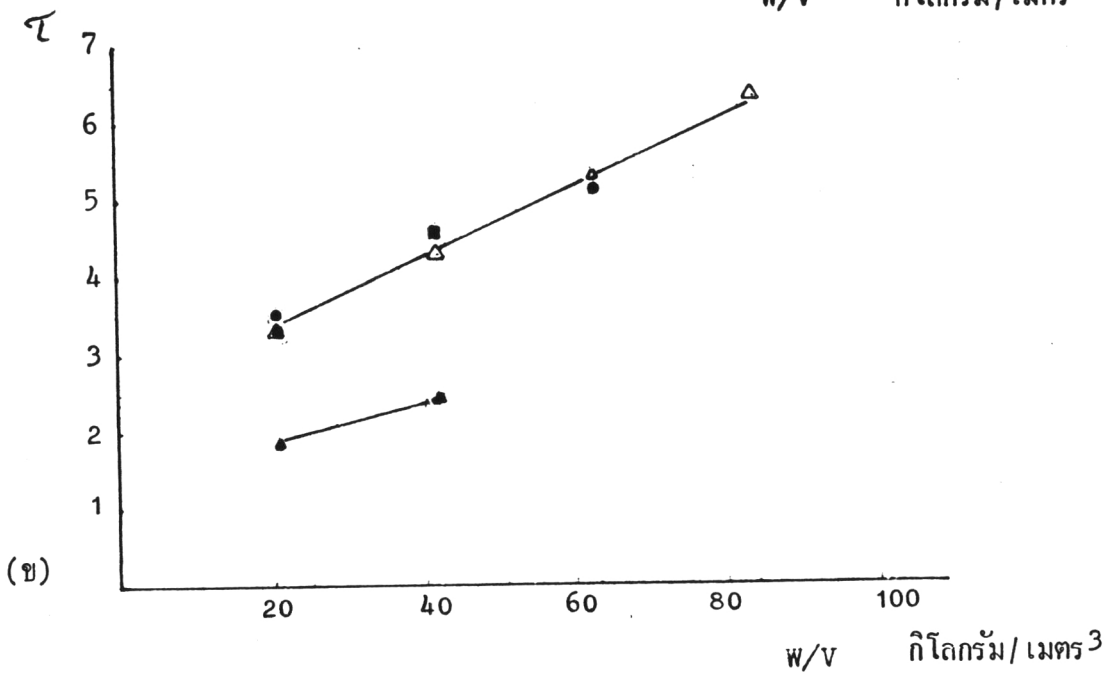
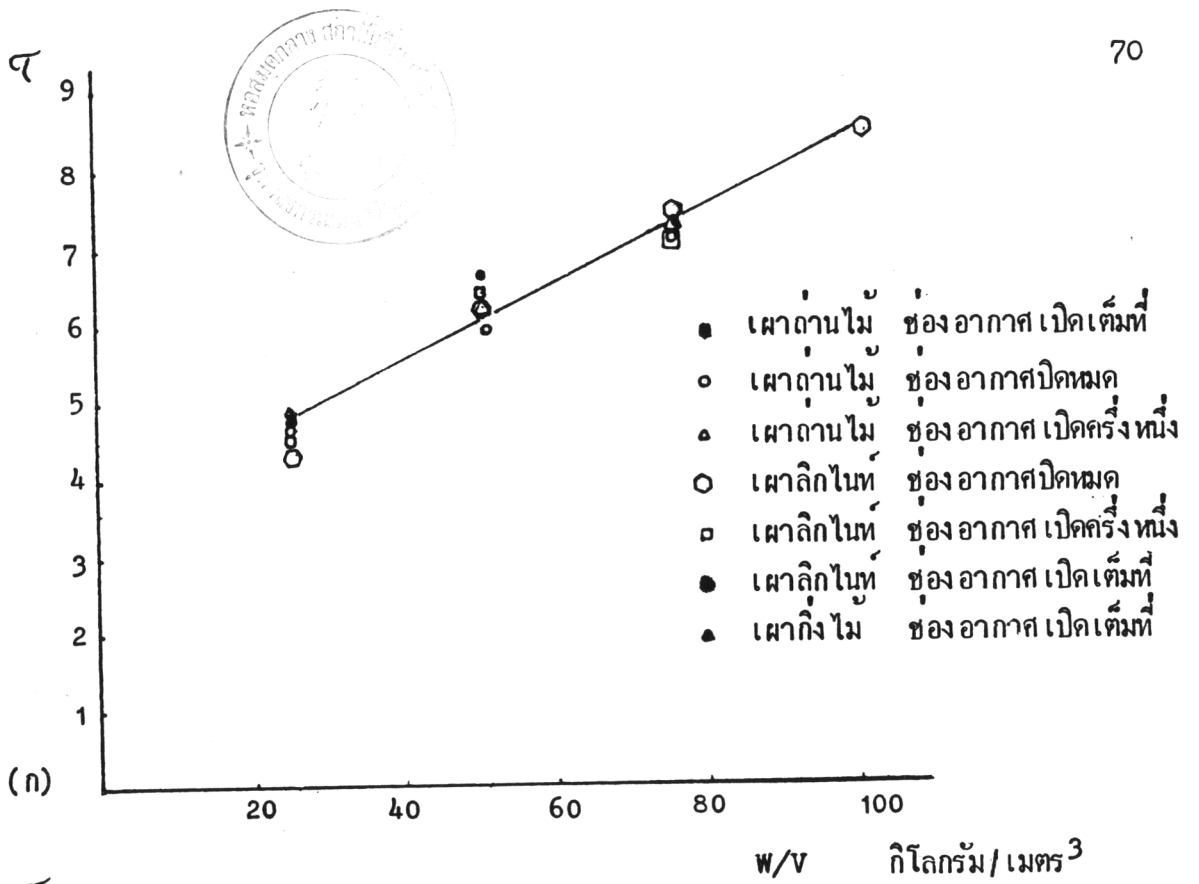
ช่องอากาศจึงมีอิทธิพลต่อการเผาไหม้ในช่วงดังกล่าว ตามรูป 5.1 และ 5.2

5.1.2 ชนิดเชื้อเพลิง

เมื่อเปรียบเทียบระหว่าง ถ่านไม้และลิกไนท์ ที่มีปริมาณเท่ากันและลักษณะการให้อากาศเหมือนกัน จะพบว่าค่าสูงสุดของความเข้มข้นของก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ที่เกิดขึ้น และอุณหภูมิที่จุดต่าง ๆ สำหรับถ่านไม้จะมีค่าสูงกว่าลิกไนท์ ที่เป็นเช่นนั้นก็เนื่องจากคุณสมบัติของ เชื้อเพลิง ถ่านไม้มีค่าของปริมาณความร้อน ปริมาณคาร์บอนคงตัว สูงกว่าลิกไนท์ ส่วนปริมาณความชื้น ปริมาณเถ้า ปริมาณกำมะถันในถ่านไม้มีน้อยกว่าในลิกไนท์ พิจารณารูปที่ 5.1 และ 5.2 จะเห็นว่าอัตราการเกิดของก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ในช่วง เริ่มการเผาไหม้คือ ในช่วงเวลาร้อยละ 25 ของเวลาการเผาไหม้ทั้งหมด ถ่านไม้จะเพิ่มขึ้นเร็วกว่าลิกไนท์ และจุดสูงสุดของความเข้มข้นของก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ สำหรับถ่านไม้จะถึงเร็วกว่าลิกไนท์ คือถ่านไม้จะใช้เวลาประมาณร้อยละ 18 ของเวลาการเผาไหม้ทั้งหมด ส่วนลิกไนท์ใช้เวลาประมาณร้อยละ 23 ของเวลาการเผาไหม้ทั้งหมด ทั้งนี้ เพราะปริมาณเถ้าของ ถ่านไม้มีน้อยกว่าลิกไนท์ อัตราการเผาไหม้จึงสูงกว่า และความเข้มข้นของคาร์บอนไดออกไซด์ถึงจุดสูงสุดได้เร็วกว่า ในช่วงหลัง อัตราการเผาไหม้ของ ถ่านไม้ก็ยังคงสูงกว่าลิกไนท์ ทำให้ความเข้มข้นของ ก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ที่เกิดขึ้นลดลง ได้เร็วกว่าลิกไนท์ด้วย

5.1.3 ปริมาณเชื้อเพลิง

สำหรับเชื้อเพลิงชนิดเดียวกัน ลักษณะช่องอากาศเข้า เหมือนกัน เมื่อมีปริมาณเชื้อเพลิงต่างกัน จะพบว่าถ้าปริมาณเชื้อเพลิงสูงขึ้น อุณหภูมิที่จุดต่าง ๆ จะสูงขึ้น เช่น ถ่านไม้ 5 กิโลกรัม ช่องอากาศเข้าเปิดครึ่งหนึ่ง อุณหภูมิสูงสุดของอากาศร้อนที่ปล่อย 159 องศาเซลเซียส ขณะที่ถ่านไม้ 10 กิโลกรัม อุณหภูมิสูงสุดของอากาศร้อนที่ปล่อย 216 องศาเซลเซียส และถ่านไม้ 15 กิโลกรัม อุณหภูมิสูงสุดของอากาศร้อนที่ปล่อย 295 องศาเซลเซียส สำหรับความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณเชื้อเพลิงกับเวลาในการเผาไหม้ทั้งหมด แสดงในรูป 5.3 จะเห็นว่าเมื่อเพิ่มปริมาณเชื้อเพลิง เวลาในการเผาไหม้เชื้อเพลิงทั้งหมดก็เพิ่มขึ้นด้วย จากข้อมูลระหว่าง เวลาในการเผาไหม้ทั้งหมด (๓) กับสัดส่วนการใช้เชื้อเพลิง (W/V) ได้นำมาทำ linear regression ได้สมการเส้นตรง

รูปที่ 5.3 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณเชื้อเพลิงและเวลาในการเผาไหม้ทั้งหมด

ก. เตาหมุนวน

ข. เตาไม่หมุนวน

แสดงความสัมพันธ์ดังนี้ คือ $\tau = a + b \frac{W}{V}$

1) สำหรับเตาที่หุ้มฉนวน

$$\tau = 3.5 + 0.049 \frac{W}{V} \quad : (\text{correlation coefficient} = 0.98)$$

2) สำหรับเตาที่ไม่หุ้มฉนวน

$$\tau = 2.5 + 0.046 \frac{W}{V} \quad : (\text{correlation coefficient} = 0.99)$$

ซึ่งใช้ไต้หุงต้มและลิไนท์ เมื่อสัดส่วนการใช้เชื้อเพลิงอยู่ระหว่าง 25 กิโลกรัม/เมตร³ และ 100 กิโลกรัม/เมตร³

จะเห็นว่า ระยะเวลาที่การเผาไหม้จนเชื้อเพลิงหมดนี้ มีลักษณะใกล้เคียงกันทั้งเตาที่หุ้มฉนวนและไม่หุ้มฉนวน การที่มีค่า a ในสมการนี้ ไม่ได้หมายความว่า เมื่อมีเชื้อเพลิงน้อย ๆ จะยังใช้เวลานาน ในเตาที่หุ้มฉนวนมีค่า a สูงกว่าในเตาที่ไม่หุ้มฉนวนเล็กน้อย เนื่องจากเตาที่ไม่หุ้มฉนวนจะสูญเสียความร้อนมากกว่าทำให้เตาเย็นลงเร็วกว่า

อย่างไรก็ตาม ค่า a และ b ของเตาลักษณะเดียวกันควรจะเหมือนกัน จึงอาจใช้ค่าเฉลี่ยได้ดังนี้

$$\tau = 3.0 + 0.048 \frac{W}{V}$$

5.2 การกระจายความร้อนในเตา

5.2.1 ผลของช่องอากาศและชนิดของเชื้อเพลิงต่อการสูญเสียความร้อน

จากตารางที่ 5.1 จะเห็นว่าเชื้อเพลิงชนิดเดียวกันและปริมาณเท่ากัน เมื่อเผาไหม้ในเตาที่ไม่หุ้มฉนวน จะได้อุณหภูมิของอากาศร้อนที่ห้องเผาไหม้ที่ 2 ลดลง เมื่อลดขนาดของช่องอากาศเข้า และเช่นเดียวกันเมื่อเผาในเตาที่หุ้มฉนวนแล้ว ค่าอุณหภูมิของอากาศร้อนที่ห้องเผาไหม้ที่ 2 จะลดลงในลักษณะเดียวกัน

จากตารางที่ 5.2 จะเห็นว่า ปริมาณความร้อนที่สูญเสียไปจากห้องเผาไหม้ที่ 1

ตารางที่ 5.1 เปรียบเทียบปริมาณความร้อนทั้งหมดของอากาศร้อนที่ห้องเผาไหม้ที่ 2 ของเชื้อเพลิงต่างชนิดต่างปริมาณ และลักษณะช่องอากาศเข้าต่าง ๆ กัน

ชนิดเชื้อเพลิง	ลักษณะเตา	ลักษณะช่องอากาศเข้า	ปริมาณเชื้อเพลิง (กก.)	O ₂ (กิโลแคลอรี)	η (ร้อยละ)
ถ่านไม้	ไม้โคกหุ้มฉนวน	ปิดหมด	5	6.1×10^3	17.9
		เปิดครึ่งหนึ่ง	5	7.9×10^3	23.2
		เปิดเต็มที่	5	8.0×10^3	23.5
		เปิดครึ่งหนึ่ง	10	1.3×10^4	19.1
		เปิดเต็มที่	10	1.6×10^4	24.1
		ปิดหมด	15	1.6×10^4	15.7
		เปิดครึ่งหนึ่ง	15	2.1×10^4	25.7
		เปิดครึ่งหนึ่ง	20	2.6×10^4	19.3
		ปิดหมด	5	9.0×10^3	26.5
		เปิดครึ่งหนึ่ง	5	1.1×10^4	33.0
		ปิดหมด	10	1.3×10^4	19.1
		เปิดครึ่งหนึ่ง	10	2.3×10^4	33.8
		ปิดหมด	15	2.1×10^4	26.6
		เปิดครึ่งหนึ่ง	15	3.1×10^4	30.4
		ลิกไนท์	หุ้มฉนวน	ปิดหมด	5
เปิดครึ่งหนึ่ง	5			6.2×10^3	23.4
เปิดเต็มที่	5			6.6×10^3	25.0
ปิดหมด	10			1.1×10^4	20.8
เปิดครึ่งหนึ่ง	10			1.3×10^4	24.9
เปิดเต็มที่	10			1.6×10^4	30.4
ปิดหมด	15			1.4×10^4	17.6
เปิดครึ่งหนึ่ง	15			2.2×10^4	28.2
เปิดเต็มที่	15			2.4×10^4	30.2
ปิดหมด	20	2.5×10^4	23.6		

ตารางที่ 5.2 เปรียบเทียบปริมาณความร้อนทั้งหมดของอากาศร้อนในห้อง เเผาไหม้ที่ 2 ของ เชื้อเพลิงที่เป็นถ่านไม้และ
 ลิกไนท์ ซึ่งมีปริมาณ 10 กิโลกรัม ในเตาเผาที่อุณหภูมิแล้ว และลักษณะของอากาศเข้าต่าง ๆ กัน

ชนิดเชื้อเพลิง	ลักษณะของอากาศเข้า	ปริมาณเชื้อเพลิง(กก.)	Q_{ex}	Q_2	$Q_{loss 1}$	$Q_{loss 2}$
ถ่านไม้	ปิดหมด	10	8.15×10^3	1.26×10^4	4.95×10^4	4.45×10^3
	เปิดครึ่งหนึ่ง	10	1.47×10^4	2.3×10^4	3.91×10^4	8.3×10^3
ลิกไนท์	ปิดหมด	10	6.38×10^3	1.1×10^4	3.39×10^4	4.62×10^3
	เปิดครึ่งหนึ่ง	10	7.19×10^3	1.32×10^4	3.39×10^4	6.01×10^3
	เปิดเต็มที่	10	9.4×10^3	1.61×10^4	2.88×10^4	6.7×10^3

($Q_{loss 1}$) มีค่าประมาณ 4-11 เท่าของความร้อนที่สูญเสียไปในห้องเผาไหม้ 2 ($Q_{loss 2}$) โดยที่การสูญเสียจะลดลง เมื่อเพิ่มขนาดของช่องอากาศเข้า (ตัวอย่าง การคำนวณ $Q_{loss 1}$ และ $Q_{loss 2}$ แสดงในภาคผนวก ก ข้อ 2)

ถ่านไม้ซึ่งมีค่าปริมาณความร้อน 6,800 กิโลแคลอรี/กิโลกรัม ซึ่งประมาณ 1.28 เท่าของลิกไนท์ เมื่อเผาในเตาลักษณะนี้ จะมีการสูญเสียความร้อนปริมาณ 1.35 เท่าของการสูญเสียของความร้อนเมื่อใช้ลิกไนท์ ดังแสดงในตารางที่ 5.2

5.2.2 ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณเชื้อเพลิง และ η

พิจารณารูปที่ 5.4 แสดงถึงความสัมพันธ์ของ η กับปริมาณเชื้อเพลิงที่ใช้ในการเผาไหม้ โดยที่

$$\eta = \frac{\text{ปริมาณความร้อนทั้งหมดของอากาศร้อนที่ห้องเผาไหม้ที่ 2} \times 100}{\text{ปริมาณความร้อนทั้งหมดที่เชื้อเพลิงให้}}$$

จากรูป ก สำหรับเชื้อเพลิงชนิดเดียวกัน เมื่อเผาในเตาที่ไม่หุ้มฉนวนจะมีค่า η น้อยกว่าเมื่อหุ้มฉนวนแล้ว

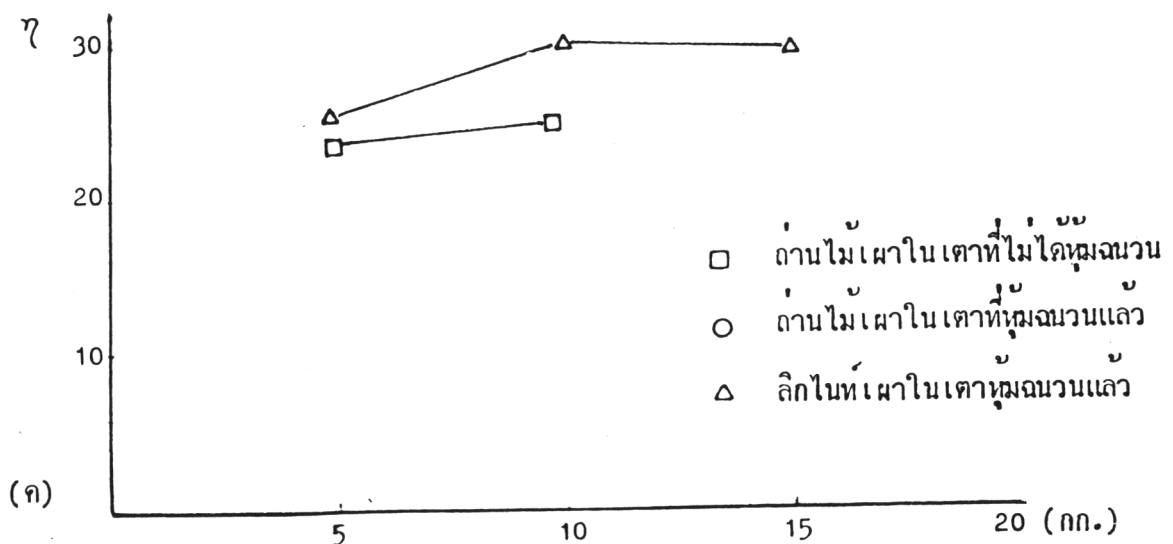
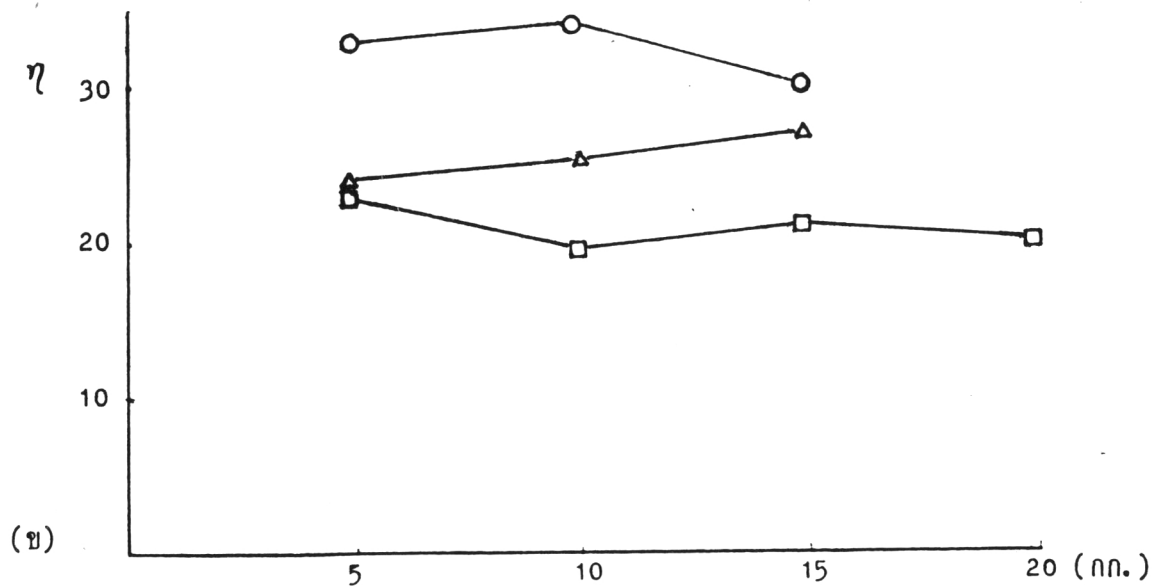
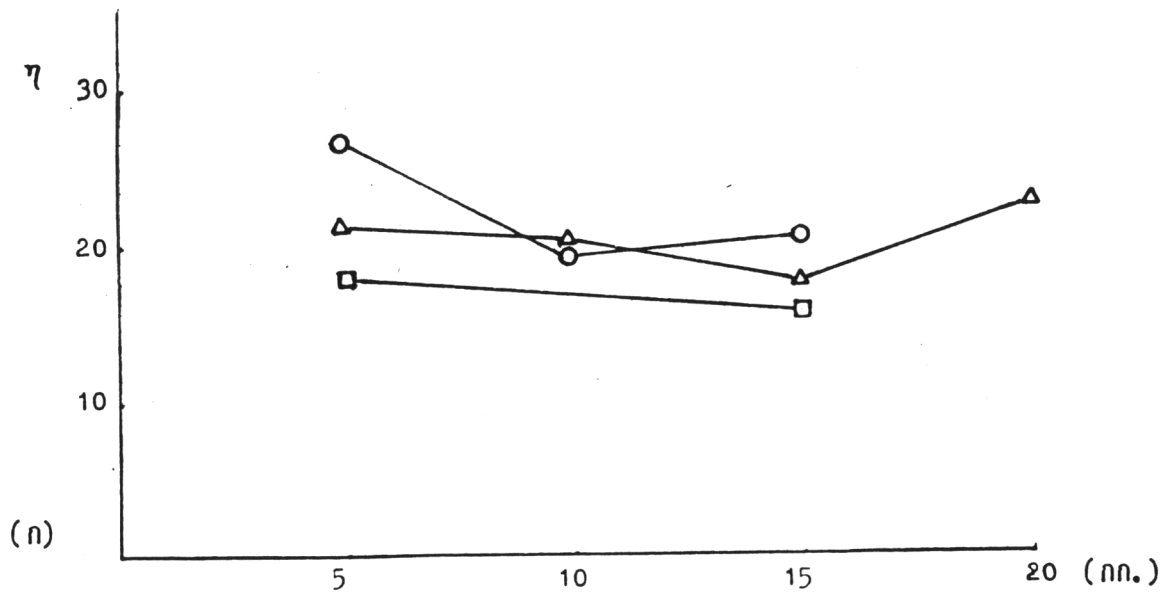
จากรูป ข เมื่อเผาไหม้ถ่านไม้ในเตาที่ช่องอากาศเปิดครึ่งหนึ่ง เมื่อเพิ่มปริมาณเชื้อเพลิงจาก 5 กิโลกรัม เป็น 10 กิโลกรัม ค่า η ยังคงมากขึ้น แต่เมื่อเพิ่มเชื้อเพลิงเป็น 15 กิโลกรัม ค่า η กลับน้อยลง แสดงว่าอากาศที่ให้ออกในการเผาไหม้ถ่าน 10 กิโลกรัมยังพอเพียง แต่สำหรับ 15 กิโลกรัม อากาศไม่พอแก่การเผาไหม้เชื้อเพลิง ปริมาณนี้จึงทำให้ η ต่ำ

สำหรับรูป ค เป็นการเผาไหม้เมื่อช่องอากาศเปิดเต็มที่ จะเห็นว่าค่า η จะสูงขึ้นเมื่อปริมาณเชื้อเพลิงเพิ่มขึ้น แสดงว่าปริมาณของอากาศในการเผาไหม้พอเพียงแก่ปริมาณเชื้อเพลิงที่ใช้ ค่าของ η จึงสูงขึ้น

5.3 สมการทั่วไปสำหรับการเผาไหม้เชื้อเพลิงแข็งในเตา

ถ้าให้ $\emptyset = 1 - \frac{[CO_2 \text{ acc.}]}{[CO_2 \text{ total}]}$ (ตัวอย่างการคำนวณ \emptyset แสดงไว้ในภาคผนวก ก ข้อ 3)

นั่นคือ $\emptyset = \frac{\text{ปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ที่ยังไม่เกิดขึ้น}}{\text{ปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ทั้งหมด}}$

รูปที่ 5.4 แสดงความสัมพันธ์ของ η กับปริมาณของ เชื้อเพลิงที่ใช้ในการเผาไหม้

- ก. เมื่อช่องอากาศอยู่ในลักษณะปิดหมด
- ข. เมื่อช่องอากาศอยู่ในลักษณะเปิดครึ่งหนึ่ง
- ค. เมื่อช่องอากาศอยู่ในลักษณะเปิดเต็มที่

จากบทที่ 2 หัวข้อ 2.3 แบบจำลอง

$$1 - X_B = \frac{\text{ปริมาณของส่วนที่ยังไม่เกิดปฏิกิริยา}}{\text{ปริมาณทั้งหมด}} = \left(\frac{r_c}{R}\right)^3$$

ดังนั้น $\delta \propto (1 - X_B)$

$$\delta = \beta (1 - X_B) = \beta \left(\frac{r_c}{R}\right)^3 \quad \text{เมื่อ } \beta = \text{ค่าคงที่}$$

จากทฤษฎี เมื่อพิจารณาผลรวมของการต้านทานอัตราการเผาไหม้ จะได้ว่า

$$t/\tau_{\text{total}} = t/\tau_{\text{film alone}} + t/\tau_{\text{ash alone}} + t/\tau_{\text{reaction alone}}$$

$$t/\tau_{\text{total}} = a \left[1 - \left(\frac{r_c}{R}\right)^3 \right] + b \left[1 - 3\left(\frac{r_c}{R}\right)^2 + 2\left(\frac{r_c}{R}\right)^3 \right] + c \left[1 - \frac{r_c}{R} \right]$$

เมื่อ a, b, c = ค่าคงที่

$$t/\tau = \beta_0 + \beta_1 \delta^{1/3} + \beta_2 \delta^{2/3} + \beta_3 \delta \quad \text{เมื่อ } \beta_0, \beta_1, \beta_2, \beta_3 = \text{ค่าคงที่รวม}$$

เมื่อ t = 0, $\delta = 0$ นั่นคือ $\beta_0 = 0$

ดังนั้น $t/\tau = \beta_1 \delta^{1/3} + \beta_2 \delta^{2/3} + \beta_3 \delta$

จากข้อมูลที่ได้อาจการทดลองจะทราบค่า t/τ และ δ จึงสามารถหาค่า $\beta_1, \beta_2, \beta_3$ ของแต่ละชุดการเผาไหม้ได้โดยวิธี least square fit สมการข้างบนกับข้อมูลผลแสดงไว้อยู่ในตารางที่ 5.3

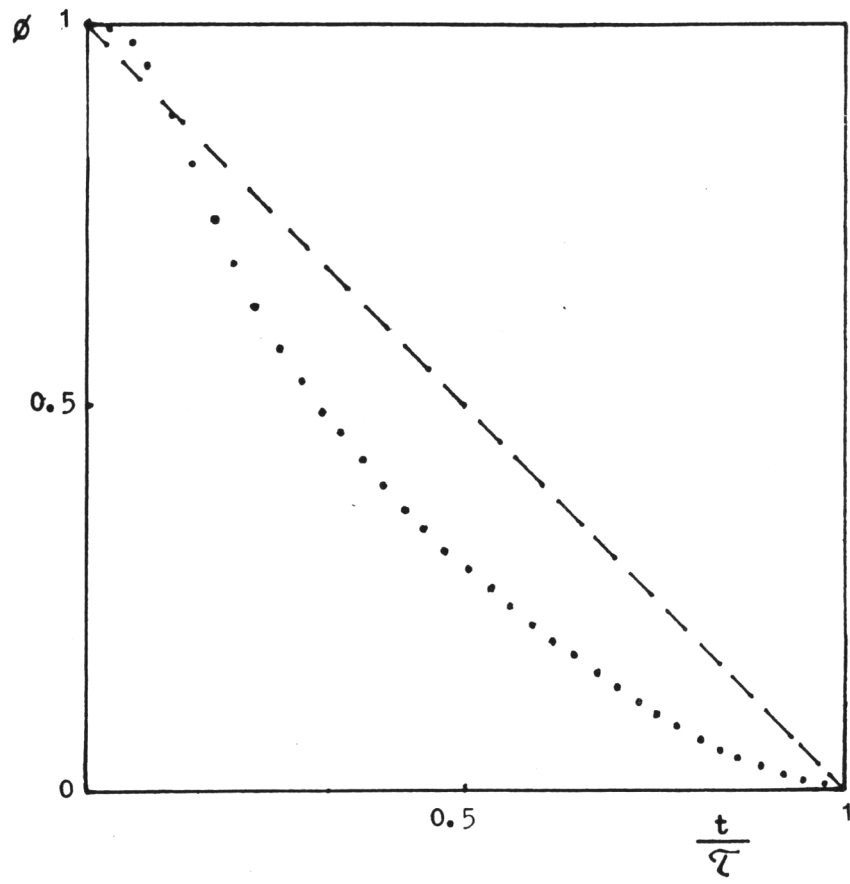
5.3.1 ด้านไม้

เมื่อเผาไม้ในเตาที่มีลักษณะช่องอากาศปิดหมดและเปิดครึ่งหนึ่ง ผลของการเผาไหม้จะให้ลักษณะกราฟตามรูป 5.5, 5.6 ซึ่งใกล้เคียงกับทฤษฎี ดังรูป 2.11 กล่าวคือการเผา

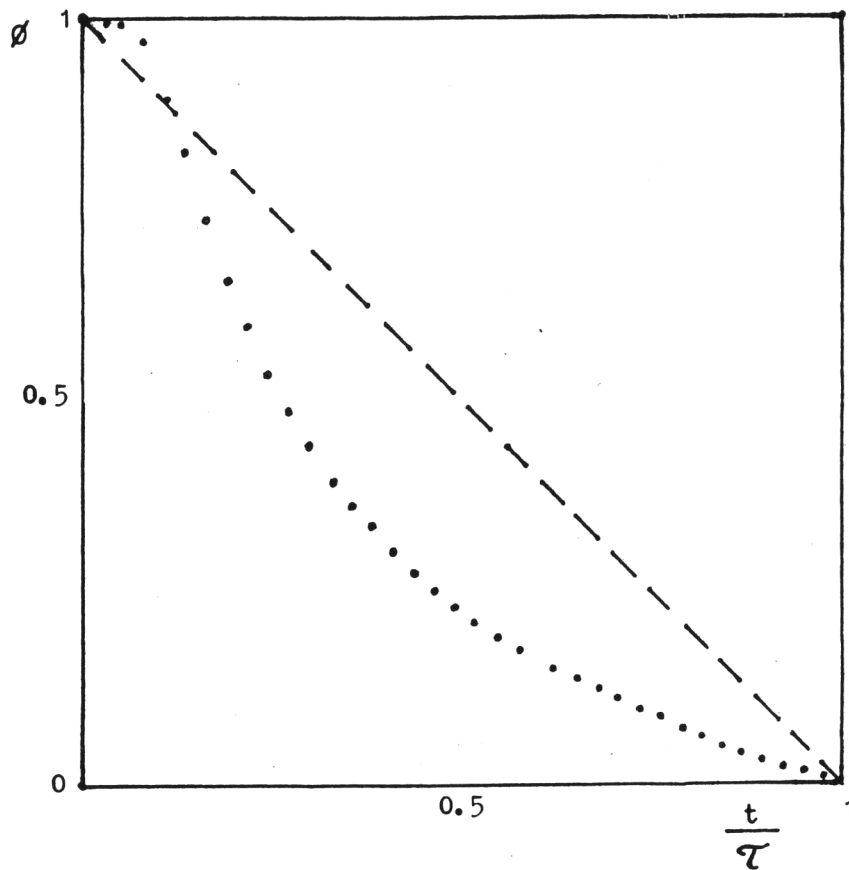
ตารางที่ 5.3 สมการทั่วไปของความสัมพันธ์ระหว่าง δ กับเวลาการเผาไหม้

$$\frac{t}{\sqrt{r}} = \beta_1 \delta^{1/3} + \beta_2 \delta^{2/3} + \beta_3 \delta$$

ชื่อเพลิง		ช่องอากาศเข้า	β_1	β_2	β_3
ชนิด	ปริมาณ (กก.)				
ถ่านไม้	5	ปิดหมด	6.5	-13.4	7.2
	5	เปิดครึ่งหนึ่ง	6.2	-12.7	6.7
	10	ปิดหมด	6.5	-13.4	7.1
	10	เปิดครึ่งหนึ่ง	6.4	-13.7	7.4
	เฉลี่ย		6.4	-13.3	7.1
	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน		0.1	0.4	0.3
ลิกไนท์	5	เปิดครึ่งหนึ่ง	6.2	-12.3	6.3
	5	ปิดหมด	5.4	-9.5	4.2
	10	ปิดหมด	6.1	-11.8	5.9
	10	เปิดครึ่งหนึ่ง	6.1	-11.6	5.6
	10	เปิดเต็มที่	6.1	-11.8	5.8
	15	ปิดหมด	6.1	-13.2	7.2
	เฉลี่ย		6.0	-11.7	5.8
	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน		0.3	1.2	1.0

รูปที่ 5.5 แสดงการเผาไหม้ของถ่านไม้ 10 กิโลกรัม ช่องอากาศเข้าปิดหมด
ในรูปของ θ v.s $\frac{t}{\tau}$

รูปที่ 5.6 แสดงการเผาไหม้ของถ่านไม้ 10 กิโลกรัม ช่องอากาศเข้าเปิด
 ครึ่งหนึ่ง ในรูปของ θ v.s. $\frac{t}{\tau}$

ใหม่เป็นแบบควบคุมโดยขั้นตอนการเกิดปฏิกิริยาเคมีมากกว่าโดยขั้นตอนที่ออกซิเจนซึมผ่านก๊าซฟิล์มและผ่านเตา สำหรับในช่วงแรก การที่ค่าของ δ สูงกว่าเมื่อเทียบกับทฤษฎีก็เพราะว่าในช่วงแรกที่เผาไหม้ ใช้เชื้อเพลิงชนิดอื่นเป็นตัวล่อ และขณะนั้นการติดไฟของเชื้อเพลิงยังไม่ติดหมดทั้งกอง และอุณหภูมิในห้องเผาไหม้ยังไม่ต่างกับภายนอกมากนัก จึงทำให้การไหลของอากาศไม่มากนัก การลุกไหม้ขณะนั้นก็อาศัยอากาศในห้องเผาไหม้ ค่าที่วัดได้จึงอาจเป็นค่าของปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ของเชื้อเพลิงที่ใช้จุดไฟ ผสมกับปริมาณของก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ที่เกิดจากถ่านไม้ จึงทำให้ค่าของ δ สูงกว่าที่ควรจะเป็น

สำหรับลักษณะความแตกต่างของช่องอากาศเข้า ก็มีผลต่อค่า δ เพียงเล็กน้อย เมื่อลักษณะช่องอากาศเปิดครึ่งหนึ่ง ค่าของ δ จะลดลงเร็วกว่าเมื่อช่องอากาศปิดหมด ทั้งนี้เพราะเมื่อเชื้อเพลิงลุกไหม้แล้วทั้งกองของเชื้อเพลิง เชื้อเพลิงจึงต้องการอากาศเพื่อให้เกิดการเผาไหม้ต่อไป จึงเกิดการไหลของอากาศ แต่เนื่องจากถูกบังคับด้วยช่องอากาศเข้า ดังนั้นเมื่อช่องอากาศเข้าปิดหมด อัตราการไหลจึงช้ากว่าเปิดครึ่งหนึ่ง และทำให้การลดลงของ δ ช้ากว่าด้วย

ลักษณะการเผาไหม้ของถ่านไม้ในเตาชนิดนี้แสดงได้ดังสมการ

$$t/\tau = 6.4 \delta^{1/3} - 13.3 \delta^{2/3} + 7.1 \delta$$

5.3.2 ลิกไนท์

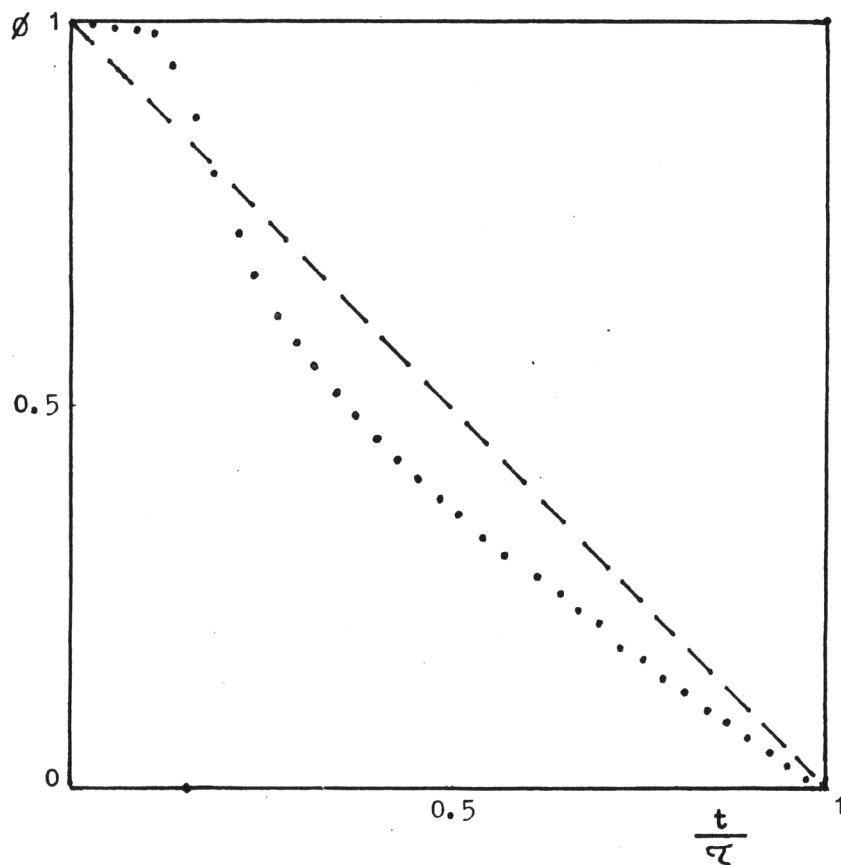
การเผาไหม้ลิกไนท์ในเตาที่มีลักษณะช่องอากาศปิดหมดและเปิดครึ่งหนึ่งนั้น ผลของการเผาไหม้จะให้ลักษณะตามรูป 5.7 และ 5.8 กล่าวคือการเผาไหม้นี้จะเป็นแบบควบคุมโดยขั้นตอนการเกิดปฏิกิริยาเคมีมากกว่า โดยขั้นตอนที่ออกซิเจนแพร่ผ่านก๊าซฟิล์มและผ่านเตา สำหรับในช่วงแรกมีลักษณะเช่นเดียวกับถ่านไม้ แต่เนื่องจากลิกไนท์จุดติดไฟได้ยากกว่า จึงต้องใช้เชื้อเพลิงชนิดอื่นในการจุดไฟมากกว่าถ่านไม้ และเวลาที่ใช้ในการติดไฟมากกว่าด้วย จึงทำให้ช่วงแรกของกราฟที่โค้งขึ้นนั้น ใช้เวลานานกว่าถ่านไม้ สำหรับลักษณะความแตกต่างของช่องอากาศเข้า ก็มีผลต่อค่า δ เช่นเดียวกับถ่านไม้

เมื่อเปรียบเทียบระหว่างถ่านไม้และลิกไนท์ จะเห็นว่า การลดลงของ δ สำหรับถ่านไม้จะลดลงเร็วกว่าลิกไนท์ ทั้งนี้เพราะถ่านไม้จุดติดไฟได้เร็วกว่า และเมื่อเผาไหม้ก็สามารถเผา

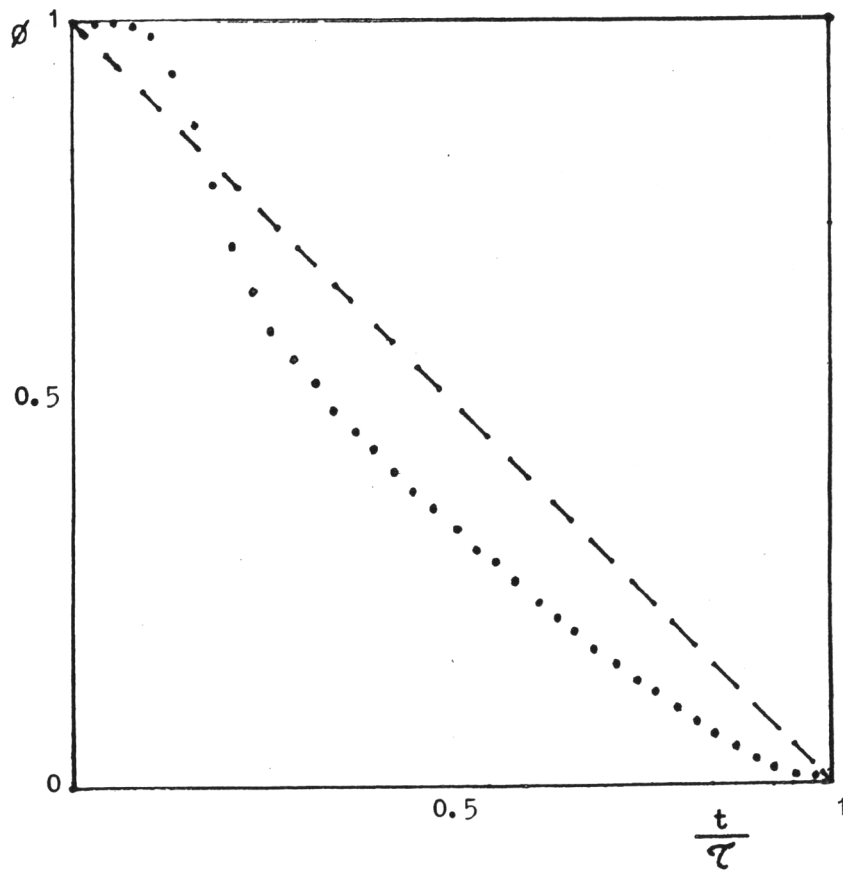
ใหม่ได้ทั้งที่ยังคงได้เร็วกว่า เมื่ออัตราการเผาไหม้เร็วกว่า อัตราการลดลงของ ϕ ก็ต้องเร็วกว่าด้วย

ลักษณะการเผาไหม้ลูกโบล์แสดงได้ดังสมการ

$$t/\tau = 6.0 \phi^{1/3} - 11.7 \phi^{2/3} + 5.8 \phi$$

รูปที่ 5.7 แสดงการเผาไหม้ของลิกไนต์ 10 กิโลกรัม ช่องอากาศเข้า
ปิดหมด ในรูปของ δ v.s. $\frac{t}{\tau}$

รูปที่ 5.8 แสดงการเผาไหม้ของลิกไนต์ 10 กิโลกรัม ช่องอากาศเข้าเปิด
ครั้งหนึ่งในรูปแบบของ \varnothing v.s. $\frac{t}{\tau}$